

СУБКУЛЬТУРА ЯК ЗАСІБ САМОВИРАЖЕННЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Калініна Аліса Геннадіївна

*студентка II курсу факультету лінгвістики та перекладу
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Сучасна українська мова перебуває на етапі активних змін і розвитку, і одним з важливих аспектів цього процесу є взаємодія з субкультурами [1, с. 12]. Субкультура є частиною соціального життя і формує колективну ідентичність, а також служить потужним засобом самовираження через мову. Мова стає інструментом, за допомогою якого представники різних субкультур можуть висловлювати свої цінності та переконання, створюючи нові форми спілкування.

Субкультура – це частина культури, що формується навколо специфічних інтересів, цінностей і норм, які відрізняються від загальноприйнятих у суспільстві. Вона може бути представлена різними групами, такими як хіпстери, панки, готи, хакери та інші [2, с. 22]. Кожна з цих груп створює власну мову, яка включає нові слова, фрази і специфічні граматичні конструкції.

В умовах швидкого розвитку сучасного світу, де соціальні мережі, музика та модні тенденції мають великий вплив, субкультури розвивають унікальні способи комунікації. Вони прагнуть створити особливу мову, яка дозволяє виділитися, підкреслювати індивідуальність та приналежність до певної групи [3, с. 35].

Мова субкультури часто є не лише засобом комунікації, а й способом самоідентифікації. Молодь, яка належить до певної субкультури, використовує специфічні терміни та сленг, щоб показати свою відмінність від основної культури. Це може проявлятися через використання архаїзмів, іноземних запозичень або створення нових слів [4, с. 50].

Сучасна українська мова активно взаємодіє з різними субкультурами, які намагаються адаптувати її під свої потреби. Наприклад, серед українських хіпстерів або молоді, захопленої альтернативною музикою, виникає певний сленг, що поєднує українську мову з англійськими запозиченнями або іншими мовними елементами [5, с. 62]. Це створює цікаву мовну суміш, де традиційна українська мова поєднується з іноземними словами, що характерно для молодіжних субкультур.

Музичні спільноти, такі як рокери або хіп-хопери, використовують мову як вираз своїх емоцій та поглядів. Вони активно інтегрують українську мову в тексти пісень, особливо у хіп-хопі та репі, де слова стають символом ідентичності [6, с. 70]. Розвиток української музичної сцени сприяє формуванню національно орієнтованих субкультур, де мова є важливим інструментом підтримки культурної самобутності.

Графіті-артисти, вуличні художники та фотографи використовують мову для створення нових образів та висловлення ідей. Їхній сленг часто поєднується з візуальними елементами та створює простір для вираження протесту чи підтримки певних соціальних рухів, таких як націоналізм або соціальна справедливість [7, с. 15]. Українська мова в цих контекстах стає потужним засобом культурного самовираження.

Спільноти, такі як скейтбордисти чи велосипедисти, використовують власні терміни та мовні конструкції, які виражають не лише спортивні досягнення, але й стиль життя. Вони формують свій рідний жаргон, що відображає прагнення до свободи та самовираження, активно інтегруючи українську мову в цей контекст [8, с. 42].

Веб-культура (геймери, блогери, користувачі соціальних мереж) розвиває свою мову, яка включає терміни з інтернет-жаргону та популярні мему. В Україні це вже стало нормою, і молодь активно використовує такі слова, як «тролінг», «стрім» або «пінг» [9, с. 18]. Водночас з'являються нові, адаптовані до української мови варіанти, що створюють цікаві змішання та активно використовуються для самоідентифікації.

Сучасна патріотична молодь, що активно підтримує українську армію та волонтерські рухи, використовує українську мову для вираження своїх поглядів. Слова з великим історичним або національним контекстом стають ключовими для вираження почуття національної гордості, наприклад, терміни «слава Україні» та «герої не вмирають», які символізують єдність і боротьбу народу за свою незалежність [10, с. 55].

Проте використання субкультурної мови може бути і проблемним.

Нові форми мови іноді можуть бути непорозумінням для людей, які не належать до певної субкультури, що створює бар'єри в спілкуванні та обмежує загальний доступ до культурних надбань. Тому важливо зберігати баланс між інновацією в мові та доступністю її для широких верств населення [4, с. 50].

Субкультура є потужним інструментом самовираження через мову, особливо у сучасному українському контексті. Вона дозволяє створювати нові мовні форми, які відображають цінності, ідеї та прагнення її представників. Мова, як частина культурної ідентичності, стає важливим засобом для збереження традицій, а також для розвитку

інноваційних мовних практик, які сприяють створенню нового культурного ландшафту в Україні [5, с. 62].

Література:

1. Мельник І. Субкультура як форма колективної ідентичності. Київ: Видавництво “Наука”, 2020. 200 с.
2. Іваненко Т. Мова молодіжних субкультур: нові слова та конструкції. Львів: Видавництво “Львівська політехніка”, 2018. 180 с.
3. Петров О. Соціальні мережі як інструмент формування мовних тенденцій. Харків: Видавництво “Модерн”, 2021. 150 с.
4. Коваленко А. Слово як інструмент самоідентифікації в молодіжних субкультурах. Одеса: Видавництво “Астропринт”, 2019. 140 с.
5. Гончар С. Мовні особливості української молоді: сленг і нові запозичення. Київ: Видавництво “Університет”, 2022. 160 с.
6. Лисенко Є. Українська музика як елемент культурної самобутності. Київ: Видавництво “Університет”, 2017. 130 с.
7. Савченко Н. Графіті як форма самовираження: мова вуличного мистецтва. Харків: Видавництво “ХНУ”, 2020. 110 с.
8. Ткаченко В. Спортивна культура: мова і стиль життя молоді. Київ: Видавництво “Спорт”, 2021. 175 с.
9. Бойко Д. Інтернет-субкультури: нові терміни та їх значення. Львів: Видавництво “Галицька академія”, 2019. 120 с.
10. Сидоренко П. Патріотизм у мові: слогани та їх соціальне значення. Одеса: Видавництво “Астропринт”, 2023. 190 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-504-7-5>

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У КОНТЕКСТІ ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧІ ФІЛОСОФСЬКИХ ЗОМБІ

Ляшко Сергій Валерійович

аспірант катедри філософії та педагогіки

*Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»
м. Дніпро, Україна*

Хоча загалом наш нинішній погляд на подальший розвиток технології штучного інтелекту не налаштовує на еволюційний чи етичний оптимізм – про що ще буде сказано, – повертаючись до вже зачепленої нами в іншому місці теми картезіанських робіт, не можемо не побачити й очевидної перспективи в появі штучної розумної істоти, а